

Spis treści

Wstęp	7
1. Szkotowa fizjologia, czyli nauka o naturze	17
2. Człowiek jako mikrokosmos	27
3. Augustyńskie cogito: <i>Si fallor, sum</i> („Nawet jeśli się myślę – istnieję”)	37
4. Paradoksy doświadczenia czasu – św. Augustyn i inni	47
5. Boecjusz – filozof i poeta „czasu marnego”	55
6. Boecjusz, sztuki wyzwolone i harmonia muzyczna	65
7. O nieoczekiwanych i wielorakich pożytkach z czytania...	75
8. O kontemplacji piękna	85
9. Paradoksy dialektyki – Piotr Damiani	95
10. Wiara poszukująca zrozumienia	105
11. „Jeżeli Bóg jest, to skąd zło? I dobro skąd, jeśli Boga nie ma?” (Boecjusz)	115
12. Karty na barkach olbrzymów...	125
13. Dwunastowieczna wiedza o naturze: „coś tak słodkiego i smakowitego”	135
14. Inteligibilna kula – dzieje i sens metafory	145
15. „Ucz się wszystkiego, a zobaczysz potem, że nic nie jest zbędne” (Hugo ze św. Wiktora)	155
16. Człowiek-osoba	165
17. Drabina kontemplacji	175

18.	Człowiek jako mikrokosmos i jako obraz Boży – św. Bernard z Clairvaux	185
19.	Filozofia średniowieczna jako ćwiczenie duchowe: Nauczyć się żyć	195
20.	Filozofia średniowieczna jako ćwiczenie duchowe: Nauczyć się rozmawiać	207
21.	Filozofia średniowieczna jako ćwiczenie duchowe: Nauczyć się umierać	217
22.	Filozofia średniowieczna jako ćwiczenie duchowe: Nauczyć się czytać	227
23.	Ćwiczenia duchowe a troska o ciało	239
24.	Człowiek jako mikrokosmos i część wszechświata – św. Hildegarda z Bingen	251
	Bibliografia	263